

Z ostatnich walk: Patrol austriacki w czasie utarczki w górach na włoskim froncie.

Legiony w boju.

Legiony okryły się nową sławą. W ostatnich walkach na wschodnim froncie — jak zaznaczają zgodnie urzędowe sprawozdania i korespondenci wojenni, Legioniści walczyli z bohaterstwem, odpierając wielokrotnie przeważające siły nieprzyjaciela... Te nowe laury okupili naturalnie dość ciężkimi stratami. Na polu chwały oprócz kilkuset szeregowców, padło wielu wybitnych oficerów, a między nimi major Wyrwa Furgalski, kapitan Sław i inni. Nadto zostali ranni pułkownicy: Berbecki, Minkiewicz i Januszajtis.

Zanim po oficjalnym potwierdzeniu listy poległych bohaterów zamieścimy ich życiorysy i fotografie, podajemy w dzisiejszym numerze kilka zdjęć w związku z ostatnimi walkami Legionistów.

Albania w czasie wojny: Dr. S. Weinberżanka z Galicji, pełniąca służbę lekarską w Skutari

Z życia prowincji: Tarcza Legionów w Dubiecku i jej twórczyni p. J. Chudzikowska

Z życia prowincji.

Dubiecko, niegdyś siedziba Unitaryuszów, z różnych wypadków dziejowych pamiętne, miejsce urodzenia i ulubione miejsce pobytu ks. biskupa warmińskiego Ignacego Krasickiego, dzisiaj zaledwie dwa tysiące dusz liczące, zdala od ruchu kolejowego, w dawnej Ziemi przemyskiej w uroczej podgórskiej okolicy po-

łożone, po przebyciu strasznej wojennej burzy, która przeszła ponad niem w latach 1914 i 1915 i po której pozostały jeszcze znaczne ślady spustoszenia i różne bolesne wspomnienia — ocknęło się prędko po wyparciu nieprzyjaciela ze swego przygnębienia i zabrało się rażno do przerwanej pracy oświatowej i patriotycznej. Wyrazem żywotności tej była urządzona dnia 14. maja bieżącego roku przez miejscowy Komitet Narodowy wspólnie z Kołem T. S. L., uroczystość odsłonięcia tarczy Legionów. Do uświetnienia tej uroczystości przyczyniła się

Albania w czasie wojny: Stara Albanka na ulicy w Skutari przedzie nić z owczej wełny.

wielce znana już w świecie artystycznym młoda adeptka sztuki, nauczycielka miejscowa, Józefa Chudzikowska, której poruczono wykonanie tarczy. Jest to niezwykle domorosły talent. Od dzieciństwa malowanie i rysowanie było jej jedyną rozrywką i pasją. Jest to w całym znaczeniu tego słowa samouczka. Dotąd kształciła się i kształci dalej sama — i tylko podczas pobytu we Lwowie, gdy uczęszczała do seminarium nauczycielskiego, brała przez kilka miesięcy dorywcze lekcje od tamtejszych artystów malarzy, Stanisława Batowskiego i Bratkowskiego.

Tarcza Legionów zawiera na swym tle symboliczny obraz większych rozmiarów, przedstawiający boginię zwycięstwa z mieczem dobytym w dłoni, wzniesionym przed unoszącym się obok orłem białym, który szponami swymi rozrywa wieniec cierniowy, obok zaś niego spadają: wieniec z róż i wieniec laurowy. Tło obrazu jest niebiesko stalowe, wgłębione, a postaci niewiasty i orła występują łudząco, jakby płaskorzeźba.

Albania w czasie wojny: Główna ulica w Skutari.